

Pánové Ciampa a Spanó si pochvalují režiséra

Ambiciózní ostravské Divadlo P. Bezruč přichází po „Venušině chomoutu“ C. Luckhamové s týdenním odstupem s další premiérou. Páteční večer bude patřit Pirandellově hře „Bláznův klobouk“ v nastudování režiséra Josefa Janíka a ve výpravě a kostýmech Marty Roszkopfové.

Před jednou z posledních zkoušek na tuto „bláznovskou“ komedii o nevěře s nezvyklým koncem jsme zastihli dva hlavní mužské představitele - Vladimíra Čapku, který ztělesňuje Ciampu, a Miloslava Čížka, který se představí divákům jako Spanó.

DEN: Pirandello nebývá častým hos-

tem na našich jevištích. A když už, tak se většinou hraje jeho „Sicilská komedie“ či „Šest postav hledajících autora“. „Bláznův klobouk“ je tedy jistým dramaturgickým objevem...

V. Čapka: Myslím, že se tato hra u nás na profesionálním jevišti ještě neuváděla. Když jsme dostali texty, tak se přiznávám, že jsem ani nevěděl, že autor takovou hru napsal.

M. Čížek: „Bláznův klobouk“ má dvě polohy, jednu až komediální a groteskní, druhou až tragickou. Myslím, že jevištní podoba režiséra Josefa Janíka přinese divákům nejen zábavu, ale místy by je mělo i zamrazit.

DEN: Režisér Janík se nenechal přesvědčit k předpremiérovému rozhovo-

ru, je znám tím, že novinářům rozhovory nikdy neposkytuje. Oplatme mu to a popovídejme si o něm. Jeho inscenace se vyznačují promyšleným přístupem k textu, jaký je jeho vztah k vám hercům?

M. Čížek: Jeho základní devíza je to, že má herce rád. Používá prostředky, které kolikrát nejsou pro nás v tom pracovním procesu příjemné, protože pojmenovává věci pravými jmény a to člověk často velice nerad slyší, dovede vyprovokovat. Myslím si, že třeba pro mladé herce je nedocenitelný, protože se snaží z člověka vydolovat jeho vlastní podstatu. Ale je nedocenitelný i v tom svém vidění světa, které se zobrazuje potom v celé inscenaci.

(Ž)